

بررسی مزایا و معایب روش آموزش الکترونیکی در مقایسه با روش سنتی در دانشگاه پیام نور ایلام

فهمیه میرزایی

عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور - گروه حسابداری

چکیده

آموزش فرآیندی برای قدرتمند کردن انسان برای دسترسی به کیفیت بالاتر و بهتر در زندگی است که با توجه به نقش آن در توسعه انسان ضرورت یافته است. با توجه به افزایش روزافزون اطلاعات در عصر حاضر و رشد و تکوین الگوهای آموزشی و تحولی که در مفهوم یادگیری رخ داده است، تغییر رویکرد آموزش از شیوه های سنتی به روند آموزش در جهت استفاده از امکانات و منابع الکترونیکی و آموزش مجازی اهمیت بسیاری یافته است. بنابراین این پژوهش با هدف مقایسه دو روش آموزش الکترونیکی و آموزش سنتی در دانشگاه پیام نور ایلام صورت پذیرفته است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه دانشجویان دانشگاه پیام نور ایلام است و بر اساس آمار موجود تعداد کل آنها ۳۵۰۰ نفر می باشند. حجم نمونه طبق جدول مورگان ۳۴۶ نفر بدست آمد که به صورت هدفمند از بین جامعه تحقیق انتخاب شدند و در ویژگی های جمعیت شناختی (جنسیت، سن، سطح تحصیلات) مورد ارزیابی قرار گرفتند. به منظور جمع آوری اطلاعات، از پرسشنامه قابلیت استفاده در یادگیری (اوزتکین و همکاران، ۲۰۱۰) - فرم هنجاریابی شده استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد که بین دو نوع سبک آموزش الکترونیکی و سبک آموزش سنتی اختلاف معناداری وجود دارد و گروه آموزش به روش الکترونیکی از میانگین بالاتری برخوردار می باشد.

واژه های کلیدی: آموزش الکترونیکی، آموزش سنتی، دانشگاه پیام نور ایلام.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۲/۱، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۶۳-۵۰